ນາງຄົນງາມ ແລະ ສັດປະຫລາດ

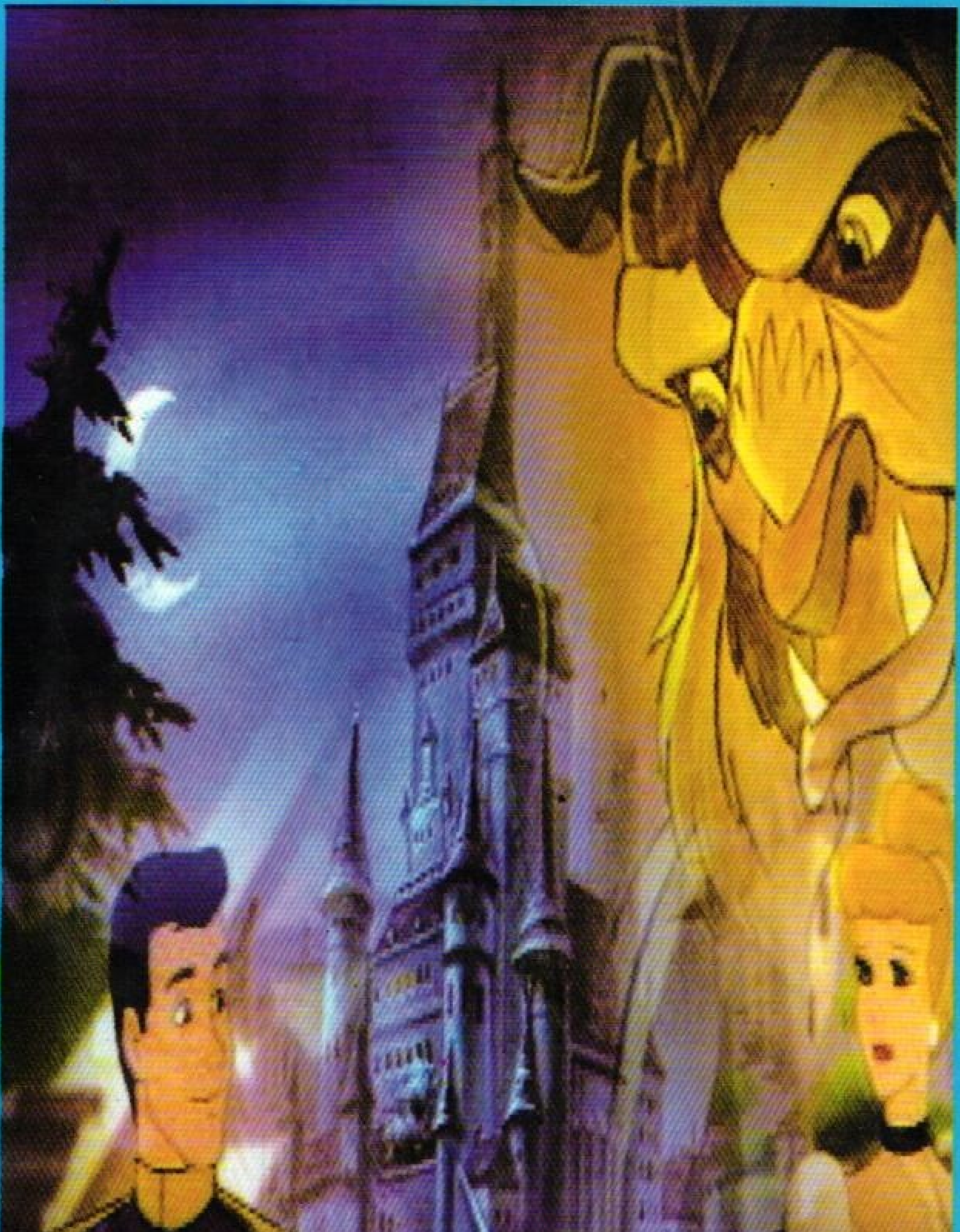

ເທບນິຍາຍດັງຂອງໂລກ

ນາງຄົນງາມ ແລະ ສັດປະຫລາດ

ສຸດເລື່ອງໃນຫົວດຽວ

ບຸນສົ່ງ ແກ້ວບົວສາຍ
ສ. ສາຍບຸນມີ

ແປ, ຮຽບຮຽງ ແລະ ຮູບປະກອບ ໂດຍ :

ຈັນທະວົງ ແສນອາມາດມົນຕີ

ສະຫນັບສະຫນູນການພິມ ໂດຍ :

ຄອບຄົວ ທ່ານ ຄຳຂຽນ ແລະ

ນາງ ທອງເລື່ອນ ສີສຸລາດ

ພິມຄັ້ງທີ 1 : 19/07/2005

ພິມທີ່ : ໂຮງພິມສະຫວ່າງການພິມ

ຕາມ : 88 _91/ພຈ/0062005

ຈຳນວນ : 2000 ຫົວ

© ສະຫງວນລິຂະສິດ :

ຈັນທະວົງ ແສນອາມາດມົນຕີ

01 JAN 2009

ຄຳນຳ

ນາງຄົນງາມ ແລະ ສັດປະຫລາດ ແມ່ນເທບນິຍາຍເກົ່າແກ່ເລື່ອງໜຶ່ງ ທີ່ມີທັງຄວາມແປກປະຫລາດ, ອັດສະຈັນ ແລະ ມີຊີວິດຊີວາ ເຊິ່ງ ຄົນທັງຫລາຍ ນິຍົມອ່ານ ແລະ ມັກຟັງການເລົ່າ. ເທບນິຍາຍເລື່ອງນີ້ໄດ້ ຖືກແປເປັນຫລາຍພາສາ, ເນື້ອໃນ ຈຶ່ງໄດ້ມີການປ່ຽນແປງ ໄປຕາມ ແຕ່ລະຍຸກ ສະໄໝ ແລະ ຕາມ ວັດທະນະທຳຂອງແຕ່ລະ ປະເທດ .

ນາງຄົນງາມ ແລະ ສັດປະຫລາດ ແມ່ນຜົນງານອັນທຳອິດທີ່ຜູ້ຂຽນໄດ້ນຳສະເໜີອອກສູ່ສາຍຕາຂອງຜູ້ອ່ານ ເພື່ອສົ່ງເສີມການອ່ານເປັນພາສາລາວ ເຊິ່ງຜູ້ຂຽນຄິດວ່າ ທັງເດັກ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ ອາດສົນໃຈຢາກອ່ານ.

ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຕຳນິສົ່ງຂ່າວ ຂອງຜູ້ອ່ານຄືກຳລັງໃຈ ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຜູ້ຂຽນໄດ້ສະເໜີເລື່ອງອື່ນອີກໃນຕໍ່ໜ້າ.

22 ທັນວາ 2004

ຈັນທະວົງ ແສນອາມາດມົນຕີ

ບຸນສົ່ງ ແກ້ວບົວສາຍ
ສ. ສາ.

ນາງຄົນງາມ ແລະ ສັດປະຫລາດ

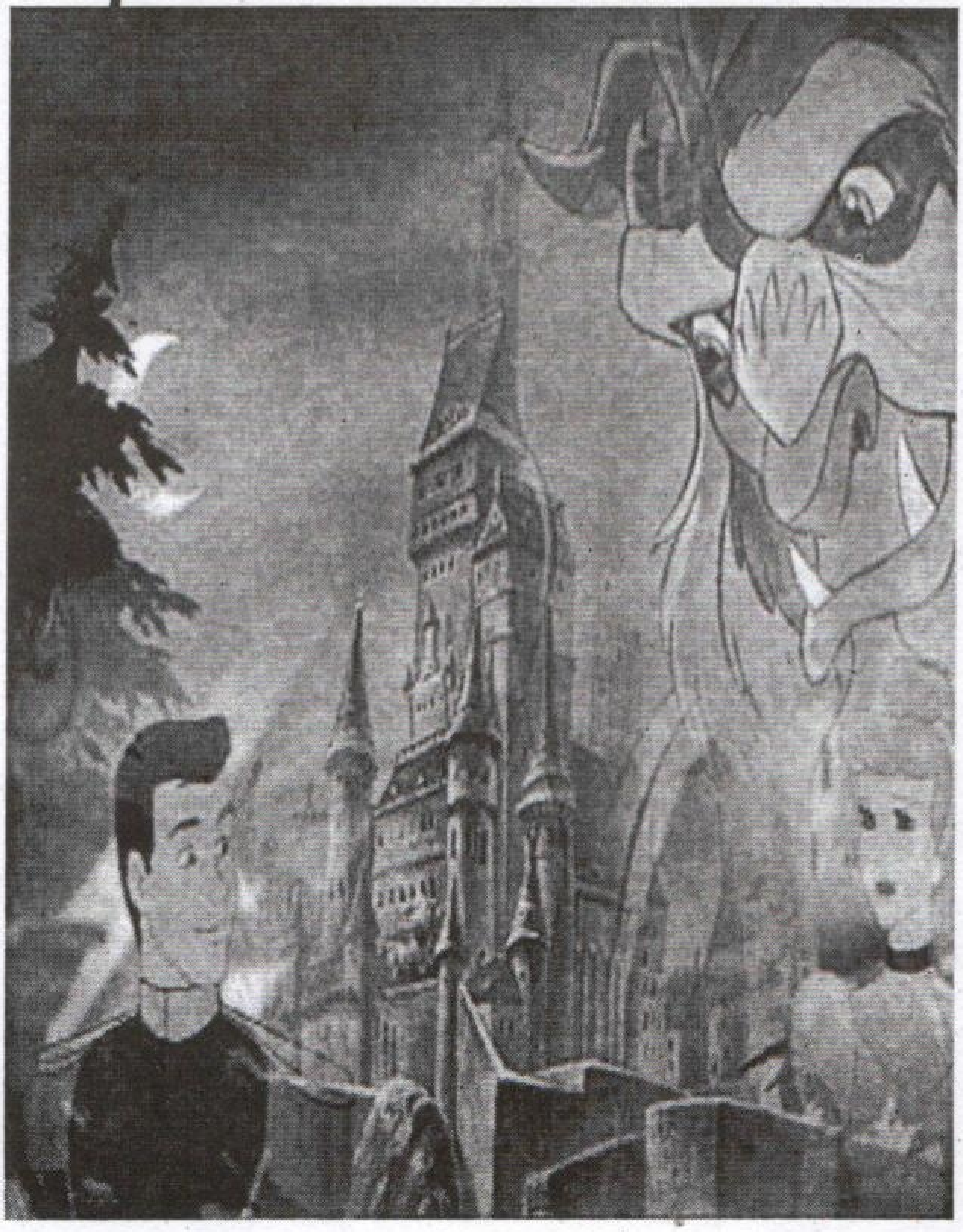

ບຸນສົ່ງ ແກ້ວບົວສາຍ
ສ. ສາ.

ໃນອະດີດຕະການ ອັນດົນນານ ໄດ້ມີພໍ່ຄ້າຜູ້ຮັ່ງມີທີ່ສຸດຄົນໜຶ່ງ ອາໄສຢູ່ ປະເທດແສນໄກແຫ່ງໜຶ່ງ . ລາວມີລູກຊາຍ ຫົກຄົນ ແລະ ລູກສາວ ອີກຫົກຄົນ .

ພໍ່ຄ້າຄົນນັ້ນ ເຖິງຈະຮູ້ສຶກວ່າ ຕົນເອງບໍ່ມີເງິນຄຳຫລວງຫລາຍພາຍມາກໍຕາມ, ແຕ່ຍາມໃດກໍໄດ້ຊື້ຂອງຂວັນມາຕ້ອນມາຝາກ ພວກລູກທຸກໆເທື່ອ ຕາມທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຂໍ .

ຕໍ່ມາ ໄດ້ມີເຄາະຮ້າຍເກີດຂຶ້ນກັບຄອບຄົວພໍ່ຄ້າຜູ້ນັ້ນຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ . ຕົກມາວັນໜຶ່ງ, ໄຟໄດ້ໄໝ້ເຮືອນຂອງລາວ ພ້ອມດ້ວຍເຄື່ອງຂອງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ ຈົນເຫລືອແຕ່ເຖົ່າຖ່ານກອງຢູ່ເທິງ ໜ້າດິນ .

ຈາກນັ້ນມາບໍ່ດົນ, ພໍ່ຄ້າຜູ້ນັ້ນກໍສູນເສຍກຳປັ່ນທຸກລຳທີ່ອອກເດີນແລ່ນທຳມາຄ້າຂາຍ ໃນທ້ອງທະເລອັນກວ້າງໃຫຍ່ ຍ້ອນຖືກໂຈນສະຫລັດປຸ້ນ, ຫລົ້ມ ແລະ ຈົມລົງນ້ຳທະເລ ຫລື ຖືກໄຟໄໝ້. ບໍ່ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ, ລາວພັດຍັງໄດ້ຍິນຂ່າວ

ວ່າຄົນຮັບໃຊ້ທີ່ລາວໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈ ແລະ ສົ່ງໄປ ຄ້າຂາຍຢູ່ຕ່າງແດນກໍບໍ່ຊື່ສັດຕໍ່ລາວເຫມືອນກັນ. ຈາກສະພາບທີ່ເປັນຄົນເຄີຍມີຊັບສິນຫລວງ ຫລາຍພາຍມາກໃນເມື່ອກ່ອນ, ສຸດທ້າຍ ພໍ່ຄ້າ ຜູ້ຮັ່ງມີຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ກາຍເປັນຄົນທຸກຍາກອະນາຖາ ຢ່າງໄວວາ .

ໄຟໄຫມ້ເຮືອນພໍ່ຄ້າ

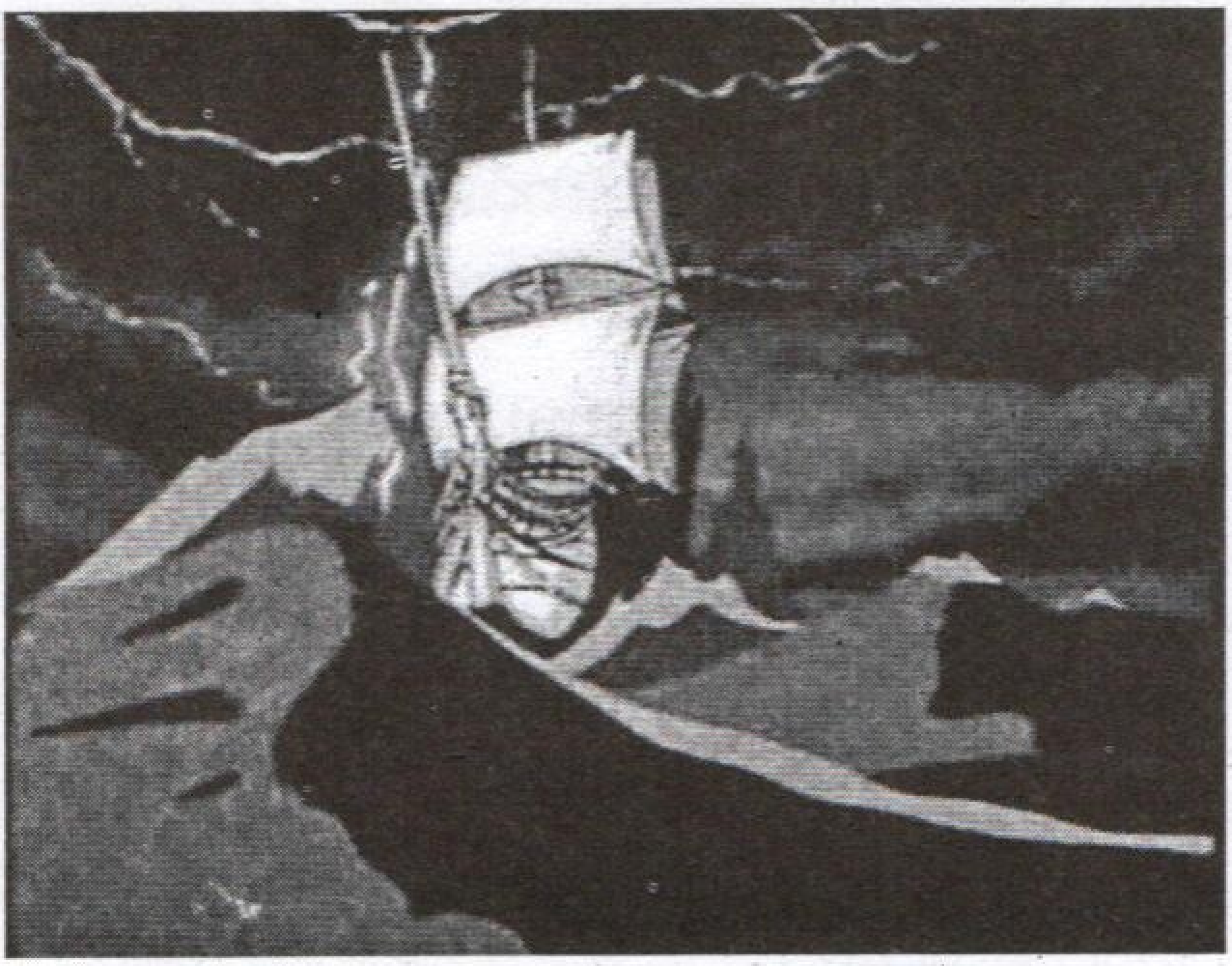

ກຳປັ່ນຫລາຍລຳທີ່ໄປຄ້າແດນໄກໄດ້ຫລົ້ມຈົມລົງທະເລ

ຊັບສິນທີ່ລາວຍັງເຫລືອ ກໍມີແຕ່ເຮືອນນ້ອຍຫລັງໜຶ່ງ ເຊິ່ງຕັ້ງຢູ່ບ່ອນເປົ່າປ່ຽວຫ່າງໄກ ຈາກຕົວເມືອງ ຫລາຍພໍສົມຄວນ .

ໃນເບື້ອງຕົ້ນພວກລູກສາວຂອງລາວກໍຫວັງວ່າພວກໝູ່ເພື່ອນຂອງພວກເຂົາຈະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພັກເຊົານຳ ; ສຸດທ້າຍ ພວກໝູ່ເພື່ອນຂອງເຂົາເຈົ້າ ກໍບໍ່ມີຜູ້ໃດສົນໃຈນຳ . ກ່ອນໜ້ານັ້ນພວກໝູ່ເພື່ອນຂອງເຂົາເຈົ້າກໍມີແຕ່ຊັກຊວນ

ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໃຊ້ຊີວິດແບບໃຊ້ຈ່າຍຟຸມເຟືອຍ, ຍາມຕົກທຸກໄດ້ຍາກມາບໍ່ມີໝູ່ເພື່ອນຄົນໃດສະແດງເຈດຕະນາຢາກໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອແກ່ພວກເຂົາເຈົ້າ .

ພວກເຂົາເຈົ້າ ບໍ່ມີຊັບສິນອັນໃດເຫລືອຕິດໂຕຈັກອັນ, ເງິນກໍບໍ່ມີ, ແມ່ນແຕ່ຈະພາກັນເດີນທາງໄປຢູ່ເຮືອນຫລັງນ້ອຍຕັ້ງຢູ່ຕີນປ່າ ໃນເຂດນອກເມືອງກໍທັງຍາກ .

ຍ້ອນຕົກຢູ່ໃນສະພາບ ອັດຕະຄັດ ຂາດເຂີນເງິນຄຳ, ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດ ມີຄົນຮັບໃຊ້ ເໝືອນແຕ່ກ່ອນ, ບັນດາສາວໆເອື້ອຍນ້ອງຈຳຕ້ອງໄດ້ ພາກັນເຮັດວຽກງານໜັກ, ພວກລູກຊາຍ ກໍພາກັນ ບຸກເບີກເນື້ອທີ່ດິນປູກຝັງ ເພື່ອຫາລ້ຽງຊີບ .

ເຖິງແມ່ນວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ມີການນຸ່ງຖືແບບຂາດສ້ອຍ ແລະ ຢູ່ກິນຢ່າງກະທັດລັດງ່າຍດາຍ ທີ່ສຸດກໍຕາມ, ບັນດາສາວໆ ເອື້ອຍນ້ອງ ທັງຫ້າຄົນ ກໍຍັງບໍ່ຢຸດເຊົາ ຢາກມີຊີວິດ ແບບຟຸມເຟືອຍ ເໝືອນດັ່ງແຕ່ກ່ອນ, ພວກເຂົາເຈົ້າ ຍັງ

ຢາກໃຝ່ຝັນຫາຊີວິດທີ່ມ່ວນຊື່ນລື່ນເລີງ ແບບຄົນມີເງິນ, ມີແຕ່ນ້ອງສາວຫລ້າຄົນດຽວ ທີ່ໄດ້ພະຍາຍາມເປັນຄົນກ້າຫານ; ຄວາມຈິງນາງ ກໍມີຄວາມໂສກເສົ້ານຳຊັບສິນຂອງພໍ່ທີ່ໄດ້ເສຍ ຫາຍໄປບໍ່ຕ່ຳກ່ວາພວກອ້າຍ ແລະ ເອື້ອຍ; ແຕ່ເວລາຜ່ານໄປບໍ່ດົນ, ນາງກໍຕັ້ງໃຈໄດ້ ແລະ ມີຈິດໃຈແຈ່ມໃສໂດຍທຳມະຊາດທີ່ນາງເປັນມາ ແຕ່ກຳເນີດ.

24/7 VII

ນາງສາວຫລ້າຕັ້ງໃຈເຮັດວຽກງານດ້ວຍ ຄວາມຂະຫຍັນຂັນແຂງ ທັງມັກຊວນພວກອ້າຍ ແລະ ເອື້ອຍສ້າງບັນຍາກາດເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ດ້ວຍການຮ້ອງເພງ ແລະ ຟ້ອນກັບນາງ.

ຫ້າມຈຳໜ່າຍ

ນາງບໍ່ໄດ້ໂສກເສົ້າແບບສິ້ນຫວັງ ເຫມືອນດັ່ງພວກເອື້ອຍຂອງນາງ ; ແຕ່ວ່າ ພວກເອື້ອຍບໍ່ມີໃຜຢາກຮ້ອງເພງ ຫລື ຢາກຟ້ອນກັບນາງ.

ພວກເອື້ອຍມັກເວົ້າໃສ່ນ້ອງສາວຫລ້າວ່າ :

" ຕົກທຸກໄດ້ຍາກແບບນີ້ ຈັ່ງແມ່ນສົມນໍ້າໜ້າມັນເດ ! " , ແຕ່ນ້ອງສາວຫລ້າ ກໍບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງຕອບພວກເອື້ອຍ . ໂດຍທໍາມະຊາດ, ນ້ອງສາວຫລ້າເປັນຄົນງາມ ໜ້າຮັກ ແລະ ສະຫລຽວສະຫລາດກ່ວາພວກເອື້ອຍຂອງລາວຫລາຍ, ຍ້ອນຄວາມໜ້າຮັກເຊັ່ນນັ້ນ ຜູ້ຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງມັກຮ້ອງນາງວ່າ : " ນາງຫລ້າຄົນງາມ ຫລື ນາງຄົນງາມ ".

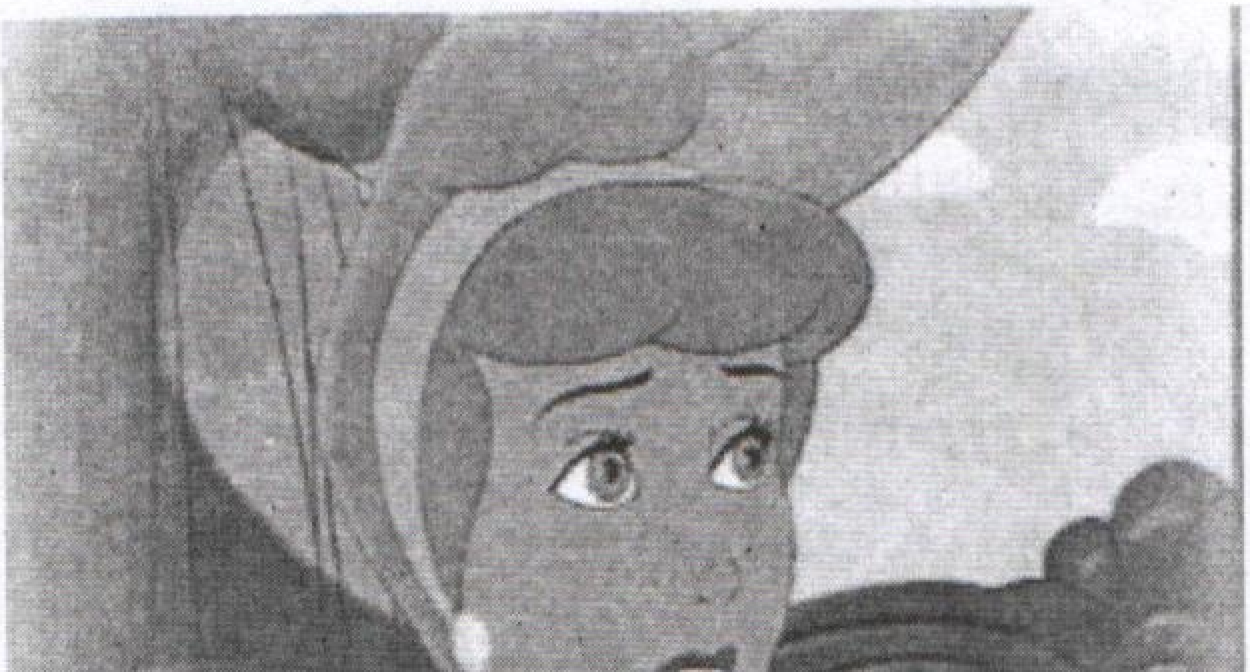

ສອງປີຕໍ່ມາ, ພໍ່ຂອງນາງ ໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ກຳປັ່ນລຳໜຶ່ງ ໃນຫລາຍລຳ ທີ່ລາວຄິດວ່າ ຖືກ ສູນເສຍໄປນັ້ນ ໄດ້ກັບຄືນມາຈອດທຽບທ່າເຮືອ ດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ທັງໄດ້ບັນທຸກສິນຄ້າ ມານຳ ເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ .

ເມື່ອໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນ, ພວກລູກຊາຍ ແລະ ລູກສາວ ພາກັນຄິດອອກມາທັນທີວ່າ ຄວາມທຸກ ຍາກ ຂອງ ພວກເຂົາ ຈະໄດ້ຈົບສິ້ນໄປແລ້ວ, ຈຶ່ງ ເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ ຢາກພາກັນ ກັບໄປໃຊ້ຊີວິດ ຢູ່ໃນ ເມືອງຄືນໃຫມ່ . ແຕ່ຜູ້ເປັນພໍ່ ມີຄວາມຮອບຄອບ ຫລາຍ ຈຶ່ງຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ພວກລູກໆ ພາກັນຢູ່ເຮືອນ ນ້ອຍໃກ້ຕີນປ່າ ແຫ່ງນັ້ນໄປກ່ອນຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ.

ພວກເອື້ອຍອ້າຍ ຂອງນາງສາວຫລ້າ ພາ ກັນຄິດວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າ ຈະໄດ້ເປັນຄົນລ້ຳລວຍ ເຫມືອນຄາວກ່ອນ, ມີແຕ່ນາງສາວຫລ້າຄົນດຽວ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນແນ່ໃຈ . ພວກອ້າຍເອື້ອຍທຸກຄົນ ຟ້າວ ບອກໃຫ້ພໍ່ ຊື້ເຄື່ອງນຸ່ງ ຂອງຖີ ແລະ ເຄື່ອງປະດັບ ເອ້ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ ແນວລາຄາແພງມາໃຫ້ , ສ່ວນ

ວ່າ ນາງສາວຫລ້າ ບໍ່ໄດ້ຂໍໃຫ້ພໍ່ຊື້ຫຍັງມາໃຫ້ . ເມື່ອຜູ້ເປັນພໍ່ ສັງເກດເຫັນລູກສາວຫລ້າ ມິດງຽບຢູ່ ຈຶ່ງຖາມນາງວ່າ : " ນາງຄຶນງາມ ຂອງ ພໍ່ເອີຍ ! ລູກຢາກໃຫ້ພໍ່ຊື້ຫຍັງມາຕ້ອນ ? " . ນາງຄຶນງາມ ຕອບພໍ່ວ່າ : " ສິ່ງດຽວທີ່ລູກຢາກໄດ້ຈາກການເດີນ ທາງອອກຈາກບ້ານຂອງພໍ່ຄັ້ງນີ້ແມ່ນລູກຢາກໃຫ້ ພໍ່ຟ້າວກັບຄືນມາຮອດບ້ານຮອດເຮືອນດ້ວຍ ຄວາມປອດໄພດີທຸກປະການ " .

ຄຳຕອບດັ່ງກ່າວຂອງນາງຄຶນງາມໄດ້ເຮັດ ໃຫ້ພວກເອື້ອຍຂອງນາງຟັງບໍ່ມ່ວນຫູ ຈົນເກີດ ຄວາມລຳຄານທີ່ໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນ. ພວກເອື້ອຍ ເຂົ້າໃຈວ່າ ນ້ອງສາວຫລ້າ ເວົ້າສຽດໃສ່ພວກຕົນ ທີ່ ໄດ້ບອກໃຫ້ພໍ່ ຊື້ແຕ່ແນວແພງໆມາໃຫ້ .

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ເປັນພໍ່ ກໍຍິນດີ ແລະ ຊູຊີໃຫ້ລູກສາວຫລ້າບອກວ່າ ນາງຢາກໃຫ້ພໍ່ຊື້ ຫຍັງມາຕ້ອນ.

ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ນາງຄຶນງາມ ຈຶ່ງຕອບ ພໍ່ ວ່າ : " ພໍ່ເອີຍ ! ຖ້າພໍ່ຢາກໃຫ້ລູກຂໍສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ

ນຳພໍ່ນັ້ນ, ລູກຂໍໃຫ້ພໍ່ຖືດອກກຸຫລາບງາມໆ ດອກໜຶ່ງມາໃຫ້ລູກກໍໄດ້ແລ້ວ . ນັບແຕ່ພວກເຮົາຍ້າຍມາຢູ່ພີ້ລູກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຫັນດອກກຸຫລາບສົດໆຈັກເທື່ອ, ລູກມັກດອກກຸຫລາບຫລາຍ ".

ພໍເມື່ອລົມກັບພວກລູກໆສຸດຄວາມແລ້ວ, ຜູ້ເປັນພໍ່ກໍອອກເດີນທາງເພື່ອໄປເບິ່ງເຮືອກຳປັ່ນຂອງລາວທີ່ບັນທຸກສິນຄ້າກັບຄືນມາຮອດແລ້ວ.

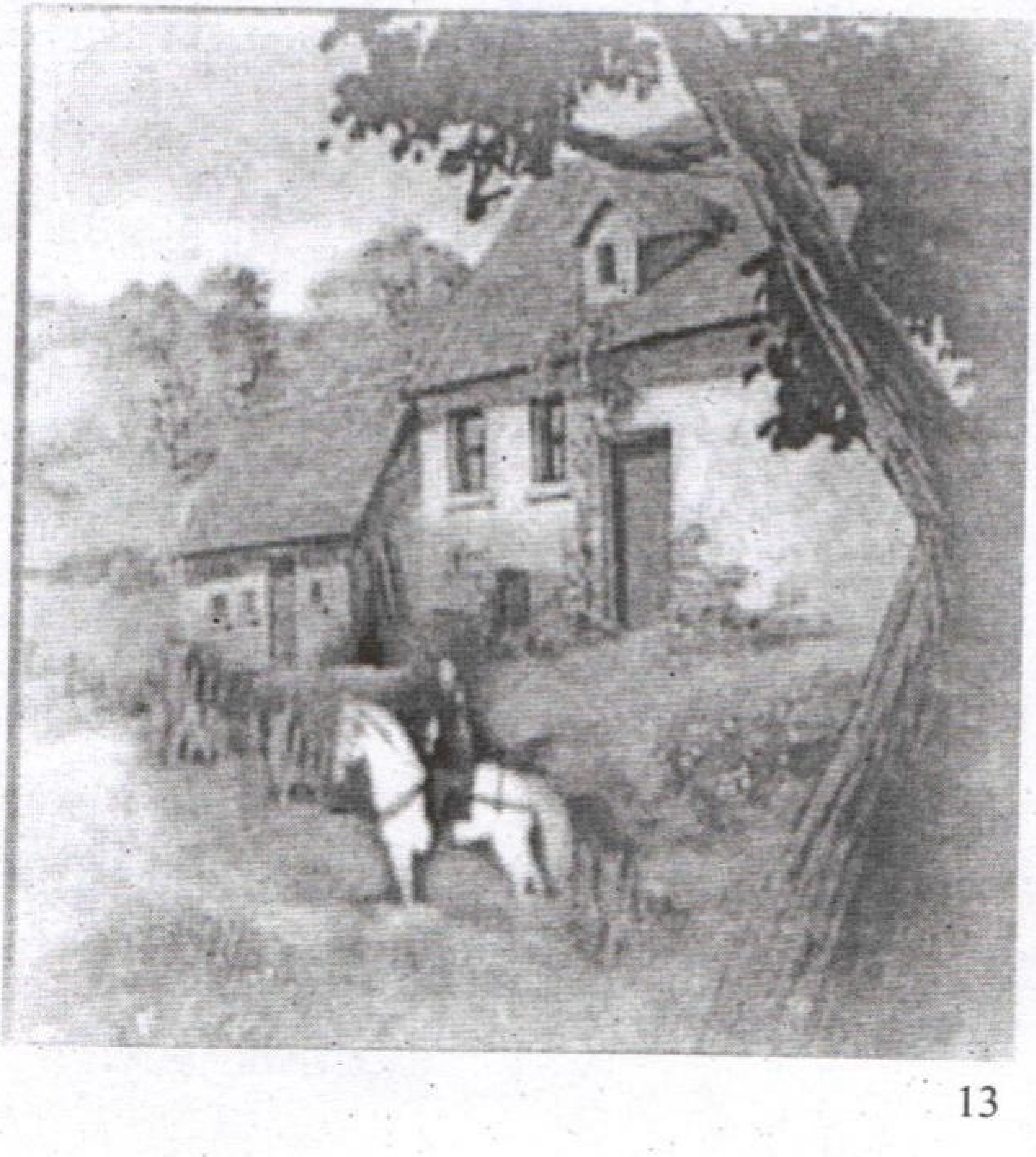

ຕະຫລອດໄລຍະ 6 ເດືອນ ທີ່ໄດ້ອອກຈາກບ້ານມາ, ພໍ່ຄ້າຜູ້ນັ້ນ ຮູ້ສຶກວ່າ ຕົນເອງ ຕົກຢູ່ໃນສະພາບ ທຸກຍາກ ເຫມືອນເດີມ ຍ້ອນໄດ້ ໃຊ້ຈ່າຍສິ້ນເປືອງພໍສົມຄວນ ແລະ ໄດ້ພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຫລາຍຢ່າງ , ລາວຈຶ່ງ ຕັດສິນໃຈ ກັບຄືນເມືອ ຫາພວກລູກໆ ທີ່ ຄອງຖ້າຢູ່ບ້ານ .

ຕອນນັ້ນເປັນຊ່ວງລະດູຫນາວ ທີ່ມີລົມພະຍຸຫິມະພັດແຮງບໍ່ຂາດສາຍ,ພໍ່ຄ້າຜູ້ນັ້ນໄດ້ອອກເດີນທາງ ໂດຍບໍ່ຊ້າ .

ພໍເດີນທາງໄປໄດ້ດົນເຕີບ, ພໍ່ຄ້າຜູ້ນັ້ນ ຮູ້ສຶກເຫມື່ອຍ, ອ່ອນເພຍ ແລະ ຫນາວຫລາຍ, ແຕ່ໄລຍະ ທາງ ກໍຍັງພຽງແຕ່ 4 ຫາ 5 ຫລັກ ກໍຈະເຖິງບ້ານແລ້ວ, ລາວຮູ້ດີ ວ່າ ຖ້າເດີນທາງຜ່ານປ່າໄມ້ໄປອີກ ປະມານ ສອງຊົ່ວໂມງ ກໍຈະເຖິງບ້ານແມ່ນອນ , ລາວຈຶ່ງຕັດສິນໃຈ ເດີນທາງໄປຕໍ່ .

ເດີນທາງຜ່ານປ່າເຂົ້າໄປ ບໍ່ໄດ້ໄກປານໃດທ້ອງຟ້າ ກໍມືດຄໍ່າລົງ, ຫິມະ ທີ່ປົກຄຸມຫນ້າດິນຢ່າງ ດົກຫນາ ທັງມີນໍ້າກ້າມ ເຮັດໃຫ້ມ້າ ຂອງລາວ

ຖືກບາດຕີນໄປຫນ້າໄດ້ດ້ວຍຄວາມລຳບາກ. ໃນທີ່ສຸດມ້າຂອງລາວ ກໍບໍ່ສາມາດຖືກບາດຕີນໄປຕໍ່ໄດ້ຈັກບາດກ້າວ . ພໍ່ຄ້າຜູ້ນັ້ນແນມເຫັນຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່ຕົ້ນຫນຶ່ງທີ່ມີໂກນພໍດີຫລີມຕົວຂອງລາວ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຊຶ້ນພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນຈົນຫມົດຄືນແຕ່ກໍນອນບໍ່ຫລັບຍ້ອນຫນາວປ່າຫອນຢູ່ໃກ້ໆເກືອບຫມົດຄືນ .

ພໍຮຸ່ງເຊົ້າເປັນມື້ໃຫມ່, ຫິມະທີ່ຕົກບໍ່ຂາດສາຍ ໄດ້ປົກເຕັມຫມົດທົ່ວເສັ້ນທາງຈົນພໍ່ຄ້າຜູ້ນັ້ນບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າຈະເດີນທາງໄປຕໍ່ທາງໃດ . ແນມໄປມາດົນເຕີບ ລາວຈຶ່ງເຫັນຮອຍທີ່ພໍມີວໆ ຄ້າຍຄືກັບເສັ້ນທາງຄົນຜ່ານໄປມາ ຕ່າງແຕ່ວ່າເປັນທາງທີ່ມື່ນຫລາຍ ຈົນເຮັດໃຫ້ລາວ ແລະ ມ້າ ພາກັນລົ້ມລົງສູ່ພື້ນຫລາຍຄັ້ງ .

ທາງເສັ້ນນັ້ນໄດ້ພາລາວໄປຮອດບ່ອນທີ່ມີຕົ້ນຫມາກກ້ຽງເກີດເປັນແຖວຢູ່ສອງຟາກຂ້າງ. ສຸດທາງເສັ້ນນັ້ນມີຜາສາດງົດງາມຫລັງໃຫຍ່ຫລັງຫນຶ່ງຕັ້ງຢູ່ .

ພໍ່ຄ້າຜູ້ນັ້ນຮູ້ສຶກແປກໃຈຫລາຍທີ່ບໍ່ເຫັນຫິມະຕົກຢູ່ໃນບໍລິເວນແຖບທາງທີ່ມີຕົ້ນຫມາກກ້ຽງເກີດຢູ່ສອງຟາກຂ້າງ, ເຫັນແຕ່ດອກໄມ້ ແລະ

ຫມາກໄມ້ຢູ່ເຕັມຕົ້ນ. ຕອນລາວໄປຮອດເດີ່ນຜາສາດເດີ່ນທຳອິດ, ລາວເຫັນຂັ້ນໄດຫີນຍາວຢຽດ. ລາວຍ່າງຂຶ້ນຂັ້ນໄດ ແລະ ຜ່ານເຂົ້າໄປໃນຫລາຍຫ້ອງຂອງຜາສາດ ເຫັນວ່າມີເຄື່ອງເຮືອນຫລາຍຢ່າງຢູ່ໃນແຕ່ລະຫ້ອງ . ອາຍອຸ່ນຂອງອາກາດຢູ່ທີ່ນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າມີຊີວິດຊີວາຂຶ້ນມາອີກໃຫມ່ . ພໍ່ຄ້າຜູ້ນັ້ນຮູ້ສຶກຫິວເຂົ້າຫລາຍແຕ່ລາວແນມຫາກໍບໍ່ມີໃຜຈັກຄົນຢູ່ໃນຜາສາດແຫ່ງນັ້ນ , ມີແຕ່ຄວາມມິດງຽບ ປານຫອຍໄຂ້ປົກຄຸມທົ່ວບໍລິເວນ .

ຫລັງຈາກຍ່າງເລາະລຽບເບິ່ງຫ້ອງຕ່າງໆ ມີທັງຫ້ອງເປົ່າ ແລະ ຫ້ອງໃຫຍ່ທີ່ເຕັມດ້ວຍຮູບພາບຫ້ອຍເທິງຝາ . ພໍ່ຄ້າຜູ້ນັ້ນ, ຮູ້ສຶກອິດເມື່ອຍຫລາຍຈຶ່ງຢຸດພັກ ຢູ່ຫ້ອງຫນຶ່ງທີ່ນ້ອຍກ່ວາຫມູ່ ແ ນມເຫັນກອງໄຟກຳລັງລຸກໄຫມ້ ໃຫ້ຄວາມອົບ ອຸ່ນແກ່ຫ້ອງນັ້ນ ແລະມີຕັ່ງຍາວຫນ່ວຍຫນຶ່ງປິ່ນຫນ້າໃສ່ເຕົາໄຟກອງນັ້ນ.

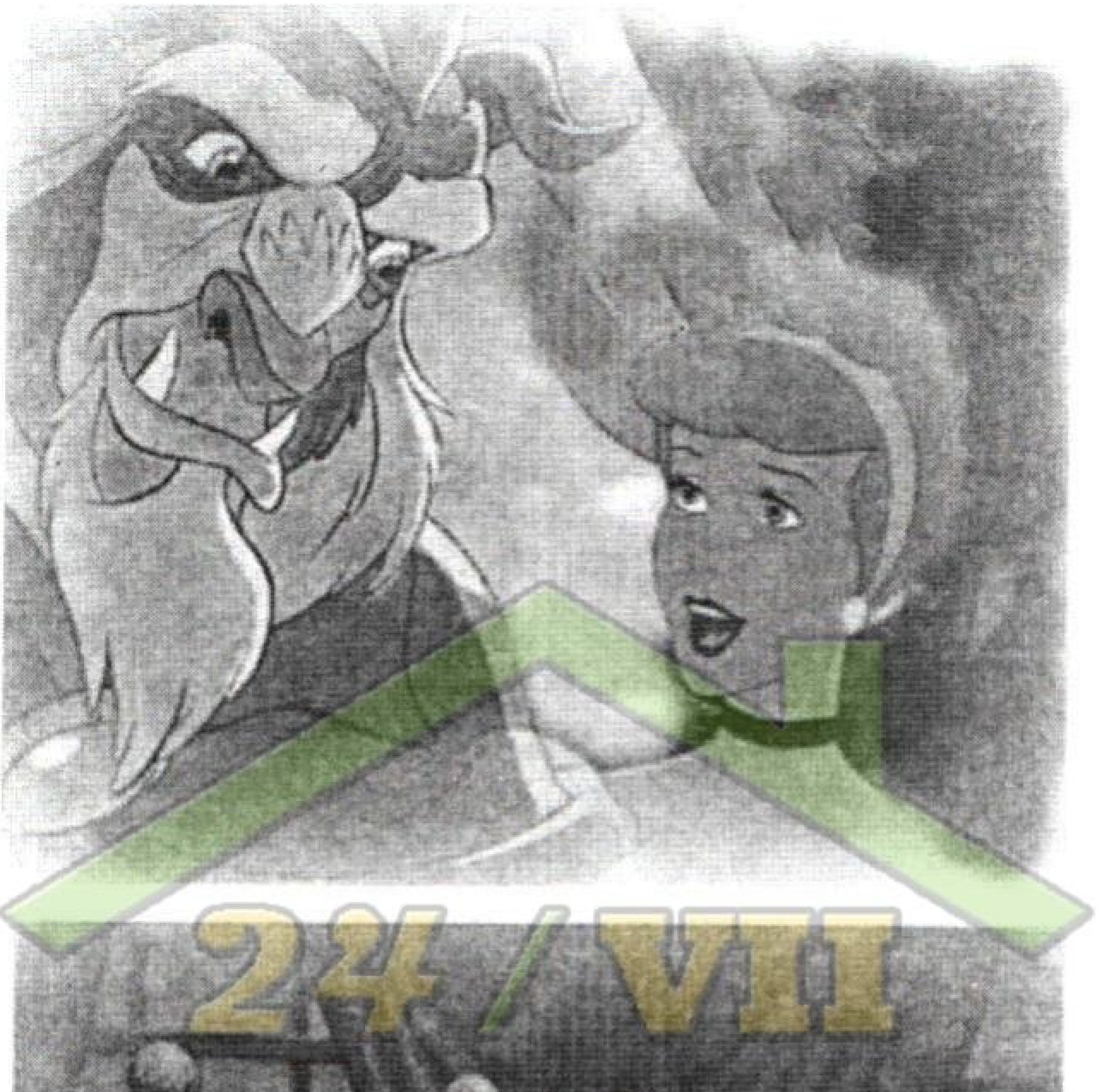

ພໍ່ຄ້າຜູ້ນັ້ນນັ່ງລົງເທິງຕັ່ງຍາວ ແລະ ຫລັບໄປແຕ່ຍາມໃດກໍບໍ່ຮູ້ເມື່ອຄີງ ຍ້ອນຄວາມອິດເມື່ອຍ ໂຫຍຫິວ .

ຫລາຍຊົ່ວໂມງຜ່ານໄປ, ລາວຍັງນັ່ງຫລັບຢູ່ບ່ອນນັ້ນພຽງຄືນດຽວ, ພໍຕື່ນຂຶ້ນມາ ລາວແນມເຫັນມີໂຕະນ້ອຍໜ່ວຍໜຶ່ງຢູ່ໃກ້ໆໂຕຂອງລາວ, ຢູ່ເທິງໂຕະນ້ອຍໜ່ວຍນັ້ນມີອາຫານແລງສາມສີ່ຢ່າງວາງໄວ້; ກິ່ນຫອມຂອງອາຫານຕ້ອງໃສ່ດັງຂອງພໍ່ຄ້າຜູ້ນັ້ນເຮັດໃຫ້ລາວອົດທົນບໍ່ໄດ້ດົນ, ລາວຈຶ່ງຟ້າວກິນອາຫານຢ່າງໄວວາ, ຄິດໃນໃຈວ່າຂໍໃຫ້ໄດ້ກິນອີ່ມທ້ອງກ່ອນຈຶ່ງຈະຂອບໃຈເຈົ້າຂອງຜູ້ແຕ່ງອາຫານມາໃຫ້ ເຊິ່ງລາວເອງກໍຍັງບໍ່ທັນຮູ້ວ່າແມ່ນຜູ້ໃດເປັນເຈົ້າຂອງຜາສາດຫລັງໃຫຍ່ແຫ່ງນັ້ນ.

ກິນອາຫານແລງແລ້ວບໍ່ໄດ້ດົນ, ພໍ່ຄ້າຜູ້ນັ້ນກໍລົ້ມຕົວລົງນອນຢູ່ຕັ່ງຍາວໜ່ວຍນັ້ນຕື່ມອີກໄດ້ຫລາຍຊົ່ວໂມງ, ບາດຮູ້ເມື່ອຄີງຂຶ້ນມາ ລາວປະກົດວ່າ ມີເຫື່ອມີແຮງເປັນປົກະຕິ.

ຂໍໂທດຫຼາຍໆ

ປື້ມຫົວດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ສາມາດນຳ
ມາເຜີຍແຜ່ໄດ້ ເນື່ອງຈາກຍັງບໍ່
ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ເຜີຍແຜ່
ໄດ້ຢ່າງເປັນທາງການເທື່ອ...

ດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ